

Štev. 8.

V Ljubljani, 1. vel. srpanja 1910.

Leto XI.

Palica bajalica.

S to palico bajalico
rad bi pričaral si
konjička vranogrivega,
gradove zlate tri.

In poleg grada vsakega
še vrt prav pestrih boj,
namesto rose bi blestel
se biserov nebroj.

Tja vsako jutro jahal bi
in biserov vesel
konjičku v grive temne bi,
a v žep zlata si del. —

Zvečer dospel bi spet domov
in bisere, zlato
nasul pred draga mamo bi,
češ, glej darilce to!

Tako je mali lvek del,
sanjave je oči
v daljavjo sinjo tja uprl,
kjer se nebo rdi.

Kaj hoče, draga dete, ti
prečudni bajni grad,
saj v tvojem zlatem srčecu
premnogi spi zaklad.

Znaj, palica bajolica —
oči so tvoje to,
ki vsakogar očarajo,
če milo vanj se vpro.

Marija Zopfova.

